

בס"ד כ' שבט ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16:45
 צאת השבת - 17:37
 רבנו תם - 18:10
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1092
 @ ניתן להקדיש את העלון ו/או שיעורי הלויין
 לרפואה, ברכה והצלחה, לפרנסה טובה, זיווג הגון,
 זרע בר קיימא או להבדיל לעניי יקיריכם.
 משרדי מערכת העלון: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפס"דן: "בשנת פוח"
 (ישעיה ו')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת יתרו

מענייני הפרשה:
 יתרו מצטרף לעם ישראל.
 יתרו מציע למשה למנות שרי אלפים ושרי מאות.
 משה מקבל את הצעת יתרו וממנה שופטים.
 הכנת העם לקראת מעמד הר סיני.
 מעמד הר סיני וקבלת עשרת הדברות.
 איסור עשיית אלוקי כסף ואלוקי זהב.
"וישבול יתרו" (י"ח - א')
 "כבוד חכמים ינחלו" זה יתרו. (שמו"ר כ"ז ב) בספר
 "ילקוט חמישאי" הביא בשם הפרדס יוסף, הר"ת של
 המילה **חכמים** הוא יתרו כהן מדין חותן משה.
"וישתחו וישקו לו" (י"ח - ז)
 מי השתחוה למי? (רש"י). שואל רבי משה פיינשטיין,
 מדוע באמת יתרו לא השתחוה למשה רבנו?
 ומתרץ, כיון שהיה ידוע שיתרו עבד את כל סוגי
 העבודה זרה בעולם, וכמו שרש"י כתב "עתה ידעתי
 וכו'", ואם היה יתרו משתחוה למשה, היו חושדים בו
 שמחשיב את משה לאלוהות ולכן משתחוה לו.
"ויחד יתרו" (י"ח - ט)
 נעשה בשרו חידודין חידודין. (רש"י). המשגיח בפוניבז'
 רבי יחזקאל לוינשטיין היה אומר: אם בשרו של גוי,
 שהצטער על איבוד חברו, נעשה חידודין חידודין,
 יהודי השומע בצרת יהודים אחרים, ובשרו לא נעשה
 חידודין חידודין, אינו בן אדם כלל.
"ויקה יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלוקים"
 בספר "חוט של חסד" לבעל "שבט מוסר" מסביר,
 שאצל קורח כתוב "ויקה קרח", ורש"י כתב לקח את
 עצמו. גם כאן, "ויקה יתרו", לקח עצמו לדרך חדשה.
 הניח את כבודו ועמדו במדין, והלך אחרי משה
 למדבר שממה. "ויקה יתרו חותן משה", הלקיחה
 הזאת היתה "עולה וזבחים לאלוקים", הקרבן היותר
 גדול שהביא.

"ואתה תחזה מכל העם"
 שואל הרבי מקוצק, מדוע כשמשה רבנו מינה שרי
 אלפים, מאות ועשרות, לא חשש שייפגע מי מהם על
 שנתמנה לתפקיד פחות חשוב מחבירו? ותיירץ:
 נאמר בהם "אנשי אמת", איש אמת יודע שהכבוד כולו
 שקר ואין בו כלום, לכן לא חשש שמישהו ייפגע.
"בחדושי השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה בא מדבר סיני" (י"ט - א)
 "ביום הזה" - שיהיו דברי תורה חדשים עליך כאילו
 היום ניתנו. (רש"י) דהיינו, שלא תאמר שהתורה ניתנה
 לפני אלפיים שנה, ומתאימה היא לתנאי החיים
 והמוסר של אז והיא לא מעשית לימינו. "ביום הזה" -
 כאילו היום ניתנו. חוקי התורה נצחיים, והם מכוונים
 לכל המקומות ולכל העיתים והזמנים.
"ויחן שם ישראל לגד ההר" (י"ט - ב)
 כאיש אחד בלב אחד. (רש"י). דרוש יפה אומרים משמו
 של רבי עקיבא איגר, האחדות שזכו לה ישראל "ויחן
 שם ישראל" כאיש אחד בלב אחד, היתה להם לתועלת
 גדולה "נגד ההר", נגד יצר הרע המונה "הר", וכמו
 שהגמ' בסוכה (נ"ב). אומרת, "צדיקים יצר הרע נדמה
 להם כהר".
"וישמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל
העמים כי לי כל הארץ" (י"ט - ה)
 אומר המהרי"ל דיסקין, בפסוק זה יש תשובה לכל
 אותם השואלים, אם כולם ילמדו בישיבות, מי יקיים
 את העולם? והתשובה, על זה אומר הקב"ה "כי לי כל
 הארץ", יש את כל הגויים שיעשו את שאר הדברים.

פינת הניבים והפתגמים
אי חקלאה מלכא ליהוי דיקולא
מצואריה לא נחית
בן כפר, גם כשנעשה למלך, ממשיך לשאת את סלו
על הראש.
 הסל שהיה רגיל להוליך בעודנו בן כפר ומאכיל
 לבהמתו לא יוריד עתה מראשו כך אתה נעשית מלך
 וראש בפומבדיתא ואינך שולח לו אלא דברים
 המצויין לכל: (כך אמר אביי לרבה)
 גם כשאדם הופך להורה ובכך קיבל את המלכות עדיין
 ימשיך לשאת את תפקידו. (מגילה ז' ב')

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

שאלה: מהי ברכת פלפל ממולא? ומהי ברכת עוגה, שיש בה מעט קמח, אבל עיקרה פירות ואגוזים?

תשובה: ביארנו את עיקר הדין, שהאוכל שני מיני מאכל שברכתם שונה זה מזה, והיה האחד מהם עיקר והשני טפל לו, אינו מברך על כל אחד מהם בפני עצמו, אלא מברך על העיקר ופוסט את הטפל. ולפיכך, אם היה אדם אוכל אורז המעורב עם קטניות, בודאי שהאורז הוא עיקר התבשיל, ולכן יש לברך עליו "בורא מיני מזונות", ובכך נפטרים מברכת הקטניות, כיון שהקטניות טפלות לאורז.

עלי גפן או עוף ממולאים באורז

עלי גפן הממולאים אורז, וכן קישואים או פלפלים הממולאים באורז, מכיון שבעיני רוב בני האדם עיקר האכילה היא במילוי, שהוא האורז, לכן יש לברך עליהם כברכת המילוי, שהיא ברכת בורא מיני מזונות, ובברכה זו יפטרו גם עלי הגפן או הירקות מברכתם. אבל מי שבא לאכול עוף ממולא במעט אורז, בדרך כלל כוונתו היא בעיקר על אכילת העוף, שאין האורז אלא נלווה אליו, ולכן יברך על העוף ברכת "שהכל נהיה בדברו", ועל האורז לא יברך כלל, שהרי הוא טפל.

כאשר אחד המינים הוא מין דגן

מה שלמדנו עד עתה, שברכת העיקר פוסרת הטפל, זהו דוקא בכל מיני המאכלים שאינן "מין דגן". כלומר, אם היו שני מינים מעורבים יחד, ואחד מהם היה מין דגן, כגון קמח חיטה או שעורה, מבואר בגמרא במסכת ברכות (לו:), שלעולם מין הדגן נחשב לעיקר, מפני שישנה חשיבות רבה לחמשת מיני דגן שהם עיקר אכילתנו. (וכן פסק מרן בשלחן ערוך סימן רח).

ולפיכך, עוגת פירות, שאופים אותה עם קמח וביצים ופירות מיובשים, אפילו אם יהיו הפירות מרובים מאד הרבה יותר מהקמח, מכל מקום יש לברך על העוגה "בורא מיני מזונות", שהרי מעורב בה מין דגן. וכן וופלים או עלי "גלילית" ממולאים שוקולד, אף אם עיקר כוונת האוכל היא על השוקולד שבין עלי הופל, מכל מקום לא יוכל לברך "שהכל" כדין ברכת השוקולד, הואיל ועלי הופל עשויים ממין דגן, ולכן נחשבים לעיקר ופוסרים את הטפל. וכן האוכל "ביסקויט", ומינה בתוכו שוקולד, עליו לברך "בורא מיני מזונות", כי הביסקויט הוא העיקר, והשוקולד טפל. (בשו"ת יבעע אומר ח"ז או"ח סימן לג).

ולסיכום: כשמעורבים במאכל שני מינים, לעולם, יש לברך על המין העיקרי, ובכך פוסרים את המין הטפל ולכן האוכל עליו גפן או פלפל ממולאים אורז, יברך על האורז, ויפטור את הירק, כי האורז הוא העיקר. אולם אם היה המין הטפל עשוי מ"מין דגן", לעולם מין הדגן הוא העיקרי. ולכן, עוגה שמעורב בה קמח בכדי לתת בה מעט טעם, ומעורבים בה גם ביצים ומיני פירות וכדומה, אף על פי שהקמח מועט מאד, מכל מקום ברכת אותה העוגה היא "בורא מיני מזונות", שהקמח הוא מין דגן והוא העיקר.

ברכת מרק עם קרוטונים או שקדי מרק או אטריות

כתב מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (חזון עובדיה ברכות עמוד קסו), שאם במרק יש כמות חשובה של אטריות, אע"פ שהמרק הוא הרוב, יש לברך עליו "בורא מיני מזונות". ובברכה זו נפטור גם המרק עצמו. וכן הדין לגבי קרוטונים או שקדי מרק, שאם שמים הרבה, יש לברך עליו "בורא מיני מזונות" (הלכה ברורה סימן רה). אם יש ספק אם מדובר ב"כמות חשובה" של אטריות או לא, יוכל לברך תחילה "שהכל" על דבר אחר, ואחר כך יברך "מזונות" על האטריות.

מבל מלמד" השכלתי

מי היה היועץ הארגוני הראשון ביהדות?

"בן הבוקר עד הערב"

בעולם משתנה ובתחרותיות בין חברות נדרשת התייעלות. לשם כך כל חברה שוכרת יועץ ארגוני אשר יביט אל נבכי העסק יגלה היכן הדברים או המשאבים "נתקעים" או הולכים לאיבוד. הראשון שהיה יועץ ארגוני היה יתרו חותן משה. כאשר הוא מבחין שמושה "מעמיס" על עצמו מעבר ליכולותיו, הוא מייעץ למשה להקים היררכיה ונותן לו ייעוץ ארגוני מקיף, כיוון שלהבנתו משה יתמוטט אם ימשיך כך.

שאלה: האם צריך שלרב בישראל תיהנה שעות קבלה?

על מנת לענות על שאלה זו נביא סיפור:

מעשה על הגאון רבי שמואל מסלנט זצ"ל אשר ישב על כיסא הרבנות בירושלים שבין החומות קרוב לשבעים שנה.

בצד חכמתו ובקיאותו בתורה ובהוויות העולם, התפרסם רבי שמואל ברבים בפשטות הליכותיו עם הבריות ובאורח חייו הצנועים.

אך יותר מול הרשים את כל בני ירושלים באותם ימים בנכונותו התמידית להורות דין ולפסוק הלכה לכל דורש בכל עת ובכל שעה.

פעם שאלו מקורביו של רבי שמואל את רבם הנערץ: "מדוע אין כבוד הרב קובע שעות מיוחדות ביום לקבלת קהל ולפסיקת שאלות בהלכה, כפי שנוהגים כמה וכמה רבנים אחרים?" השיב רבי שמואל בנימה אבהית לשואלים: "כל יהודי, וביותר רב ומנהיג בישראל, צריך להשתדל בכל כוחו ללכת בדרכי ה' ולדבוק במידותיו. והרי דרך ה' לענות לפונים אליו בכל עת ובכל שעה.

הנה אנו אומרים בברכת המזון: "שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה". משמע שלפני ה' יתברך אין "שעות-קבלה" ומועדים נבחרים, שבהם הוא משגיח על בראויו ומספק להם כל צרכי החיים.

וכן היה מנהגו של משה רבנו לשפוט את העם "מן הבוקר עד הערב", תמחני אפוא עליכם, שאתם באים להציע לי דרך חדשה וזרה של קביעת ימים ושעות-קבלה קצובות לפונים אלי.

האם אפשר לראות קולות

"ובכל העם רואים את הקולות"

שאלו את ר' יצחק מאיר מגור בעל "חידושי הרי"ם" בילדותו: מדוע נאמר רוב העם רואים את הקולות, וכי לא מספיק לשמוע?!
השיב הילד החריף: איולי רק שני שומעים, היו אומרים הגנבים שכתוב **לו**- תגנוב, לכן כולם ראו שכתוב **לא** תגנוב (עם א' ולא עם ו') ואזי אין לאף אדם שום טענות ומענות כיון שגם כולם ראו וגם שמעו...

עושים שותפות

כשהגיעה שושנה-רייזל, בתו הבכורה של יוסף דוד, המכונה דוד'ל, לפירקה, השמחה היתה מהולה בעצב קל ובדאגה כבדה. שושנה היתה בת 18, ולאחריה נולדו להם כמעט שנה אחר שנה, בנים ובנות כן ירבו, יפים ובריאים, בלי עין הרע עוד 11 במספר.

הקב"ה חילק את התריסר של דוד'ל 50% בנים 50% בנות, אלא שמן השמים רצו שקודם כל תיוולדנה הבנות, מה שמחייב את אבי הבנות, להיערך לקראת פס-ייצור של נדוניות, וכידוע וכשהבטנים מקרקרות מדי יום, ועול הפרנסה משתגר על הצוואר כמו ריחיים, קשה לחסוך פרוטה לפרוטה כדי לייצר נדוניה ברת-משקל סביר, כי פשוט אין פרוטות מיותרות. את שלוש הפרוטות שהרוויח מדי יום, היה מעביר לידיו של החנווני המסור מושיקו גרציאני לטובת כמה כיכרות לחם, חתיכת גבינה כחושה ומספר ביצים.

נו, אז מחתנים בת בכורה במזל טוב ושיהיה לברכה והצלחה, "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל". ובכן "יועצים" ובעלי מגמות חיוביות בעיירה, יעצו לדוד'ל לא לסמוך על עדת התפרנים והקבצנים של העיירה. "גש לפרידמן סוחר העצים הגביר של העיירה. מתחת לרצפה של הארמון שלו טמונים סכומי עתק. אם תצליח לשכנע אותו, אתה מוציא ממנו נדוניה שראוי להתכבד בה."

גם "היועצים" ידעו שלהוציא נדוניה מפרידמן זה כמעט כמו לתפוש בידיים ציפור שמרחפת באוויר...

האמת ניתנת להיאמר, שאותו שרגא פרידמן, היה אומנם עשיר כקורח, אך אוצרותיו גם היו בלועים באדמה כאוצרות קורח. קבצני העיירה ידעו שמפרידמן להוציא רובל, זה כמו להוציא מים מסלע, ועם כל הכבוד להיותם קבצנים יראים ועבדי השם, הם עדיין לא בדרגת משה רבנו, וגם אם יכו עם 1000 מקלות בפרידמן, ספק אם המעיין יבקע, ויזובו מים.

לזכותו של אותו סוחר עצים פרידמן ייאמר, שהוא היה יהודי מתמיד משכים ומערב, פה ושם אחרי תפילת שחרית חוטף כמה משניות, כמה קפיטל תהילים, מנשק מזוזה ושועט לעסקיו. נכון, קשה היה לו להפרד מאוצרותיו, אמרו חז"ל "גדול נסיון העושר מנסיון העוני", ותודו להשם שלא נולדתם פרידמן.

דוד'ל השכים באותו בוקר מיוחד, שעתיים לפני עלות השחר, אמר ברכות השחר ברכות התורה והתחיל לקרוא תהילים עם דמעות. על הסטנדר השחוק ועל דפי הגמרא. יהודי צריך הלאו להקדים תפילה וצדקה ודמעות, בטרם השנור. הוא סיים את תפילת שחרית, והלך מהסס משהו לכוון ביתו הענק של פרידמן.

דוד'ל נקש בדלת, ולבו החסיר פעימה. אחד המשרתים החביבים פתח את הדלת והאיר פניו לדוד'ל "כן אדוני הכנס בבקשה, האדון תכף יקבל פניך". אחרי חצי דקה יצא פרידמן מן המטבח ובידו כוס חלב רותח.

"שב דוד'ל, אני כבר שולח להביא לך משהו לשתות" גילה הסוחר פרידמן חביבות יתירה ומפתיעה למדי.

אחרי כמה חילופי מילות נימוסין, ודברי תורה מחזקים, נשף דוד'ל עמוקות, ואמר: "רי' יהודי, אני צריך עזרה. ברוך השם הקב"ה חנן אותי בתריסר ילדים שיהיו בריאים, 6 בנות 6 בנים, והפרנסה דחוקה..." פניו של פרידמן התכרכמו להם, וגוון אפור

נפרש על לחייו האדמדמות. הוא לא היה בנוי לאיזה סחיטה... בטח לא עכשיו...

"ועכשיו בחסדי השם, בתי הבכורה שושנה-רייזל הגיעה לפירקה... וצריך נדוניה מכובדת, ומה לעשות, אני רק שואב מים... הפרנסה בדחוק."

"אז מה אתה רוצה ממני?" שאל פרידמן בקול צונן. "לך יש בעיה, ואתה מגלגל אותה לפתחי. זכית ב- 12 ילדים שיהיו בריאים, זו מטלה שלך להשיא אותם. לי נולד בן אחד, וברוך השם חיתנתי אותו בשפע רב. אתה לא יכול דוד'ל עם כל הכבוד, להפיל עלי עול כבד שאינו מוטל על צווארי... אני ממש מצטער..."

הדם ירד עד לבהונות רגליו של שואב המים, מן ההלם והבושה. הוא לא ציפה לכזו מקלחת של צוננין, בעיקר לאחר קבלת הפנים האדיבה.

"נו, טוב" הוא לחש "זו באמת לא בעיה שלך...". הוא הרים את תיק התפילין שלו ונפנה לכוון דלת היציאה. עולמו חשך בעדו. הוא הצטמרר מתחת לכובעו המרופט, והסחרחרת איימה למוטטו כמו עץ ללא שורשים מול רוח סערה. אוי, הבזיון, הבזיון. אוי הבושה, הבושה...

לפתע חש דוד'ל כוחות עצומים וטמירים בוקעים ממעמקי ליבו השבור והנעלב. הוא אחז בידית הדלת, ייצב את עצמו, ובטון צלול ובוטח אמר לפרידמן: "תשמע ידידי מר פרידמן. חז"ל מלמדים אותנו, כי שלושה שותפים יש באדם, הקב"ה, אביו ואמו. האבא והאמא נותנים בשר, עצמות, דם וגידים, והקב"ה נופח בו נשמה טהורה. מר פרידמן, לי יש שנים עשר ילדים... יש לי תריסר שותפויות עם בורא עולם.

כמעט כל שנה הוא עשה אתי שותפות, תראה עד כמה הוא אוהב אותי, וכמה הוא סומך עלי. אבל אתה נכבדי, עם כל העושר והכבוד, יש לך רק בן אחד, זה הכל. הקב"ה כנראה לא סומך עליך, ולא רוצה ליתך בתור שותף. תסלח לי מר פרידמן, לי יש תריסר עסקים ושותפויות עם בורא עולם, ואתה, עם שותפות אחת קטנה, בא וזורק שותף בכיר של בורא עולם מן הבית שלך בבושת-פנים. תתבייש לך... אתה פוגע בשותף גדול של אבא בשמים... תודה רבה לך...".

דוד'ל סיים את המונולוג וטרק את הדלת. פרידמן כמעט בלע את הלשון מתדהמה. הוא רץ לכוון הדלת וקרא לעבר דוד'ל: "עצור, תגידי לי כמה צריך להשקיע בשביל הנדוניה. 1,000 רובל, 2,000 רובל?"

דוד'ל תוך כדי הליכה הרים קולו ובקצה העיירה... "5,000 רובל, הזוג צריך גם בית קטן בקצה העיירה..." "קיבלת" צעק פרידמן "בוא היכנס וקח את הכסף...!!" דוד'ל נעצר. הוא לא האמין למשמע אוזניו. האם סוחר העצים החצוף הזה ממשיך ללגלג עליו. הוא לא רצה להביט לאחור, ולגלות את פרצופו הציני של הסוחר המגושם... אבל לך תדע אולי... אולי...

פרידמן נכנס לביתו, פתח את הכספת, הוציא משם שקית בד מנופחת ובתוכה 5,000 רובל ספורים, ושעט לעברו של שואב המים.

"קח דוד'ל, קח. שיהיה במזל טוב, ברכה והצלחה. אל תשכח להזמין אותי לחתונה, מתי? אחרי החגים... אבל עם כל הכבוד דוד'ל, אל תשכח, גם אני שותף... גם אני שותף בשושנה-רייזל יחד איתך ועם הקב"ה, לא כן...?" "בהחלט" אמר דוד'ל "אין שותף יותר טוב ממך."

סעודת יתרו – מנהג ייחודי לבני עדת הויס
 סעודה הנערכת ביום חמישי בשבוע שבו נקראת פרשת יתרו. לסעודה המסורתית שלושה מקורות:
א. סעודת הודיה על סיומה של מגפה שהפילה חללים רבים, בעיקר בקרב בנים זכרים, בתוניס. המגפה נפסקה בשבוע של פרשת יתרו, ועל כן נקבעה לשבוע של פרשת יתרו. כיוון שאת הילדים שנפגעו במגפה נהגו להאכיל בבשר יונה, שנחשב בעל יכולת לחזק את החולים – עד היום נוהגים בסעודה זו לאכול בשר יונים.
ב. בפרשת יתרו נקראים עשרת הדיברות. בתוניס נהגו לתת לילדים שלמדו את קריאת התורה לקרוא בפעם הראשונה בחייהם את עשרת הדיברות. לציון האירוע החגיגי היו ההורים עורכים סעודת מצווה חגיגית.
ג. בפרשת יתרו מצוינת הסעודה שנערכה לכבודו של יתרו, עליה נאמר: "ויבוא אהרון וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה לפני האלוקים". לזכרה של סעודה זו, בה סעדו גדולי ישראל את ליבם, נהגו בקהילה לערוך סעודה בשבוע זה.

"בניך כשתילי זתים" – חינוך
 אם אנחנו רוצים ש"יטענו" את ילדינו, שישקיעו בהם, זה כבר חייב להיות בשכר! כשמדברים על שכר, אין הכוונה למעטפה חודשית שבה השלמה למשכורת. שכר הכוונה התעניינות והערכה. כשהורה מקדיש זמן, מרמז מדי פעם טלפון שבו הוא מעריך את ההשקעה בכמה מיילים, מתעניין בקורה בנו - לא בצורה 'נדוניקתי' ולא בצורה מלחיצה אלא בצורה עניינית - זה מראה לרב ולמורה שיש כאן הורים אכפתיים, שחשוב להם מה קורה לבנם... מתוך ניסיון, הדברים עובדים! זה מדרבן וממריץ להשקיע! שיחה זאת לא מתבצעת באקראי במכולת, גם לא בדרך למקווה או במפגש בחדר קפה אחרי מעריב (אם למחנך יש חיים משלו והוא אינו חייב להיות זמין בכל רגע נתון). שיחה זאת מתבצעת באופן מתוזמן, המוקדש במיוחד לצורך העניין. חייבים גם להיות אובייקטיביים ולא לרצות לשמוע רק דברים טובים. יש הורים הפונים למחנך ומבקשים שיספר להם "משהו טוב על הבן". הורים כאלו מזמינים דיווח סלקטיבי, שלא משקף את המציאות. דווקא שיחה עניינית ופתוחה מביאה תועלת, והרבה לחינוך טוב לילדינו.

כרכה אברהם
 אברהם ומיטרה הקקיאן על תרומתם לזיכוי הרבים, שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ויררו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

כרכה אברהם
 מרים הקקיאן בת מיטרה **שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתה הטהרה** עוד השנה לרפואה שלימה ופרנסה טובה יתגשמו משאלותיה לטובה ולברכה

כרכה אברהם
 אבי וסוניה גואטה שיתברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

כרכה אברהם
 אברהם ואורית משי יצחק ורות משי שיתברכו באושר בריאות, פרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ויררו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

כרכה אברהם
 לאוריאל ויעל דוידא להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **לרב יעקב וריות דוידא לאשר וסוניה עטיה** שיררו נחת ושלוה

כרכה אברהם
 כליו וחסתר דוידא שיתברכו באושר בריאות, פרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ויררו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
 לשמיעון-שלימה אל-אל היין שתנמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדו, לרפואתו והצלחתו שיזכה לזיווג הגון ויתברך בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות ליבו לטובה ולברכה באושר ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות להבדיל לעיני אנדיה בת רגינה ז"ל

כרכה אברהם
 ז'רוד' ומרי בכליו על תרומתם לזיכוי הרבים, שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב לשנים רבות ונעימות **לחיה בת מרי יתבת** חיה לרפואה שלימה וברכה והצלחה ויתגשמו כל משאלותיה

כרכה אברהם
 לארז ורוד עוקשי שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ולשנים רבות וטובות ויררו נחת ושלוה מיוצאי חלציהם

כרכה אברהם
 דיאל והדר הג' ניי להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **לנחום ורפקה חגיבי לשמואל ועופרה צורו** שיררו נחת ושלוה

כל הישועות והברכות
 למשפחות אברג'ל היקרות שתנמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם באושר, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב. ברכה לילדיהם, חתניהם כלותיהם נכדיהם וכנדוניהם וכל משפחתם. לעיני הסבתא שמחה בת חנה ז"ל ולעיני הסבתא רחל בת מרדכי ז"ל

כרכה אברהם
 יעקב אבלין שיתברך מפני עליון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכו ומזלו מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה ונחת ושלוה ויתגשמו משאלות ליבו לטובה

כרכה אברהם
 לעיני הצנועה והענוה **חזרה אל-אל** בת רגינה ז"ל כא' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

כרכה אברהם
 לעיני הצנועה והענוה **מרים מוסאי** בת אברהם וזליכה ז"ל כא' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

כרכה אברהם
 לעיני הצנועה והענוה **אסתו נהרי** בת שמעה ז"ל כא' שבט פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

כרכה אברהם
 לעיני הצנועה והענוה **שלמה יתח** בן אסתו ז"ל כא' שבט פקידת שנתו שתמליץ טוב בעד משפחתו

כרכה אברהם
 לעיני הצנועה והענוה **חיים נאמן** בן אהרון ומאלק ז"ל בן חמישי 50:16 מנחה י"בכתב יצחקי שישיו כא' שבט 09:09 בבית העלמין

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :
 שלמה לארי בן מרים הייין משה נאמן בן מרים הייין אברהם נאמן בן מרים הייין ישראל פרגי רפאל בן מרים הייין שבתאי מוסאי בן נהיית הייין מאיר חסן בן מסעודה הייין רבקה מווינו בת שרה מנב"ת אסתו אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת

לענין שלום ומבורך
לענין שלום :
 לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בוניז בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קקון בן פריחה ז"ל יחיאל אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל